

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8T/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010075
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2022:8721010075.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Richard Bureš, v trestnej veci obžalovaného J. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní 20. mája 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného J. R., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. - B., X. XXX/X, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad č. 2 Pv 615/19/7706-39 zo dňa 03.02.2021 zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že

dňa 5.12.2019 v čase okolo 19.46 hod. na peróne nástupištia ozubnicovej železnice na zastávke Tatranský Lieskovec na Tatranskej Štrbe, okres Poprad, fyzicky napadol poškodeného H. P. z Y. S., a to tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej slovnej výmene a vzájomnom fyzickom napádaní svojou pravou rukou zovretou v päšť udrel poškodeného H. P. najmenej jedenkrát do oblasti tváre, načo tento ostal ležať na snehu, čím takto obvinený J. R. spôsobil poškodenému zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív v pravej okoloocnej oblasti s krvnou podliatinou vpravo, zlomeninu uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov, so zubom č. 48 v lomnej štrbine, otvorenú do ústnej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 53 dní a obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v bolestiach sánky po dobu 2 týždne, v prijímaní tekutej, resp. kašovitej stravy, po dobu jedného mesiaca, v obmedzení reči a v spoločenskom styku po dobu 6 týždňov,

právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

p r e t o ž e

skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., pobočka Košice, Senný trh 1, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 35937874 a H. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V., Y. S., X. XXX/XX, prechodne bytom J. 70/22, V. Y. s nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie a rozhodol tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom 7.5.2021 súd vykonal prvotné úkony v zmysle § 255 a § 256 Trestného poriadku, pričom zistil, že lehota na prípravu na pojednávanie bola v zmysle ustanovenia

§ 247 ods. 1 Trestného poriadku pre všetky predvolané osoby zachovaná, resp. obžalovaný súhlasil so skrátením lehoty. Následne prokurátor a obžalovaný nechceli uzavrieť dohodu o vine a treste, po prednesení obžaloby obhajca zaujal stanovisko, že jeho klient je nevinný. Poškodený H. P. si uplatnil nárok na náhradu škody do 5.000 eur, ktorej výšku presne uviesť nevedel, pre neprítomnosť splnomocnenca poškodenej strany súd uplatnený regresný nárok vo výške 2.545,51 eur zaznamenaný v spise prečítal. Z dôvodu, že obžalovaný po poučení v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný, postupoval súd podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku, keď po zistení podmienok na vykonanie hlavného pojednávania obžalovaného o jeho právach poučil. Obžalovaný využil svoje právo a nevypovedal.

Procesným postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania.

Čo sa týka skutku, obžalovaný v prípravnom konaní priznal, že v kritickom čase na peróne nástupiska ozubnicovej železnice na zastávke Tatranský Lieskovec na Tatranskej Štrbe, okres Poprad po vzájomnej slovnej výmene a vzájomnom fyzickom napadaní svojou pravou rukou zavretou v päšť udrel poškodeného H. P. do oblasti tváre, po čom poškodený ostal ležať v snehu. Toto konanie oľutoval, trval na tom, že ho udrel iba raz, v tom čase sa len bránil voči útokom poškodeného. Bol si vedomý, že mu týmto mohol spôsobiť zranenie, čoho taktiež ľutuje, a k tomuto sa priznal.

Do styku s poškodeným sa dostal v podstate omylom, keď uvedeného dňa sa nachádzal so svojou kamarátkou Y. L. na Štrbskom plese, keď pri zamýšľanom návrate do Popradu nasadli do vlaku idúceho opačným smerom. V tomto vlaku sa im prihovril im neznámy muž, ktorý bol poriadne pod vplyvom alkoholu a núkal im vypiť si s ním. Neskôr tento muž ich začal volať k sebe domov, čo oni odmietli. Na to on odišiel a sadol si ku nejakému inému cestujúcemu. Jeho kamarátke bolo správanie sa toho muža nepríjemné, dokonca obžalovanému povedala, že sa ho bojí. Keď zistil obžalovaný, keď vlak zastal, že cestujú zlým smerom, tak sa znovu opýtal toho muža, ako sa dostanú do Košíc. Vtedy poškodený znovu povedal, že idú k nemu domov. U rušňovodiča zistil, ako sa do Košíc dostanú, pričom v tom čase poškodený začal stále opakovať, že ona ide s ním, s čím obžalovaný nesúhlasil. Vtedy poškodený zhodil rucksak, rozbehol sa smerom k nemu a päšťou ho trafil, keďže sa on uhol za ľavé ucho, vtedy ho obžalovaný podkopol a poškodený spadol na zem. Na to sa ten muž postavil a viackrát udrel obžalovaného do ramena. Reakciou potom bolo udretie poškodeného obžalovaným do tváre. Následne spadol, nemohol sa postaviť, nakoľko bol značne opitý. Neskôr si zo zeme vzal rucksak a odišiel preč.

Okrem čiastočného priznania sa obžalovaného súd pôvodne skonštatoval, že výpovede svedka - poškodeného H. P. z prípravného konania sa stali súčasťou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, nakoľko v nich neboli zistené podstatné rozpory, a preto ich vo vzťahu k obžalovanému vo všeobecnosti vyhodnotil za plne usvedčujúce. Potvrdil, že obžalovaného spolu s jeho kamarátkou pozýval k sebe, čo oni odmietali, ale on na tom trval. To sa stalo príčinou ťažobovania sa medzi ním a obžalovaným. Poškodený však zotrval na svojom tvrdení, že obžalovaný ho udrel nie raz, ale viackrát, čím mu zlomil sánku. Mohlo tam byť aj nejaké kopnutie, možno vtedy, keď bol na zemi. Po incidente išiel domov, ale bolo mu zle, zavolať si záchranku, ktorá ho odviezla do Popradskej nemocnice, kde 3 dni ležal s otrasom mozgu. Poprel, že by on napadol obžalovaného. Pripustil, že ho potiahol za vetrovku, ale aj to, že ho mohol neúmyselne zasiahnúť rukou.

Obžalovaný sa k výpovedi poškodeného vyjadril, že táto obsahuje mnoho výmyslov, na svojej výpovedi trval a myslel si, že tie zranenia mohol poškodený utrpieť v ten deň aj iným spôsobom, inou osobou. Keďže sa on vtedy bránil, nebol si vedomý, že by poškodenému mohol spôsobiť až také zranenia.

Súd potom vypočul na uvedenom hlavnom pojednávaní svedkyňu Y. L., prečítal zápisnice o konfrontáciách z prípravného konania medzi obžalovaným a poškodeným, a medzi poškodeným a svedkyňou Y. L., vypočul znalca MUDr. Dušana Hrubalu CSc., prečítal znalecké posudky z odboru chirurgie - odvetvia traumatológie, znalecký posudok z odboru kriminalistiky, prečítal lekárske potvrdenie, prepúšťaciu správu, zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, úradné záznamy konajúcich policajtov, oboznámil dôkazy týkajúce sa osoby obžalovaného a dňa 24.6.2021 rozhodol, že obžalovaný J. R., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. - B., X. XXX/X, je vinný, že dňa 5.12.2019 v čase okolo 19.46 hod. na peróne nástupišťa ozubnicovej železnice na zastávke Tatranský Lieskovec na Tatranskej Štrbe, okres Poprad, fyzicky napadol poškodeného H. P. z Y. S., a to tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej slovnej výmene a vzájomnom fyzickom napadaní svojou pravou rukou zovretou v päšť udrel

poškodeného H. P. najmenej jedenkrát do oblasti tváre, načo tento ostal ležať na snehu, čím takto obvinený J. R. spôsobil poškodenému zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív v pravej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou vpravo, zlomeninu uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov, so zubom č. 48 v lomnej štrbine, otvorenú do ústnej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 53 dní a obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v bolestiach sánky po dobu 2 týždne, v prijímaní tekutej, resp. kašovitej stravy, po dobu jedného mesiaca, v obmedzení reči a v spoločenskom styku po dobu 6 týždňov, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu uložil podľa § 156 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. i) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu výkon trestu podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., pobočka Košice, Senný trh 1, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 35937874 a H. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V., Y. S., X. XXX/XX, prechodne bytom J. XX/XX, V. Štrba s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Tento rozsudok napadol odvolaním čo do výroku o vine a treste obžalovaný a čo do výroku o náhrade škody poškodený po jeho vyhlásení do zápisnice.

Na podklade podaných odvolaní odvolací Krajský súd v Prešove pod sp. zn. 10To/24/2021 - 362 na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.12.2021 podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zrušujúcom uznesení nariadil okresnému súdu opätovne vypočuť poškodeného H. P.. Na rozdiel od názoru ktorý vyslovil súd v odôvodnení zrušeného rozsudku, krajský súd nepovažoval výpovede poškodeného z prípravného konania a z hlavného pojednávania za konzistentné. Naopak, zistil vo výpovediach poškodeného podstatné rozpory. V ďalšom konaní bolo povinnosťou okresného súd zistiť príčiny rozporov jeho výpovedí, odstrániť procesné nedostatky pri čítaní zápisníc a úradných záznamov z prípravného konania a taktiež prihliadnuť pri posudzovaní toho, či je konanie obžalovaného trestným činom, či obžalovaný konal alebo nekonal v nutnej obrane.

Po oboznámení sa s obsahom zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu bolo vo veci nariadené nové hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní konanom 6.5.2022 obžalovaný J. R. znovu využil svoje právo a nevypovedal. Súd znovu výpoveď obžalovaného z prípravného konania prečítal, i keď jeho procesný postup v konaní pred zrušením rozsudku v tomto ohľade nebol označený za nesprávny, a to v podstate z opatrnosti, nakoľko aj výpoveď obžalovaného je dôležitá pri možnom posudzovaní konania obžalovaného v nutnej obrane a súd sa v predošlom rozhodnutí zaoberal touto okolnosťou len okrajovo.

Preto sa javí byť potrebným zopakovať, že čo sa týka skutku, obžalovaný v prípravnom konaní, priznal, že v kritickom čase na peróne nástupiska ozubnicovej železnice na zastávke Tatranský Lieskovec na Tatranskej Štrbe, okres Poprad po vzájomnej slovnej výmene a vzájomnom fyzickom napadaní svojou pravou rukou zavretou v päšť udrel poškodeného H. P. do oblasti tváre, po čom poškodený ostal ležať v snehu. Toto konanie oľutoval, trval na tom, že ho udrel iba raz, v tom čase sa len bránil voči útoku poškodeného. Bol si vedomý, že mu týmto mohol spôsobiť zranenie, čoho taktiež ľutuje, a k tomuto sa priznal.

Do styku s poškodeným sa dostal v podstate omylom, keď uvedeného dňa sa nachádzal so svojou kamarátkou Y. L. na Štrbskom plese, keď pri zamýšľanom návrate do Popradu nasadli do vlaku idúceho opačným smerom. V tomto vlaku sa im prihovril im neznámy muž, ktorý bol poriadne pod vplyvom alkoholu a núkal im vypiť si s ním. Neskôr tento muž ich začal volať k sebe domov, čo oni odmietli. Na to on odišiel a sadol si ku nejakému inému cestujúcemu. Jeho kamarátke bolo správanie sa toho muža nepríjemné, dokonca obžalovanému povedala, že sa ho bojí. Keď zistil obžalovaný, keď vlak zastal, že cestujú zlým smerom, tak sa znovu opýtal toho muža, ako sa dostanú do Košíc. Vtedy poškodený znovu povedal, že idú k nemu domov. U rušňovodiča zistil, ako sa do Košíc dostanú, pričom

v tom čase poškodený začal stále opakovať, že ona ide s ním, s čím obžalovaný nesúhlasil. Vtedy poškodený zhodil rucksak, rozbehol sa smerom k nemu a päšťou ho trafil, keďže sa on uhol za ľavé ucho, vtedy ho obžalovaný podkopol a poškodený spadol na zem. Na to sa ten muž postavil a viackrát udrel obžalovaného do ramena. Reakciou potom bolo udretie poškodeného obžalovaným do tváre. Následne spadol, nemohol sa postaviť, nakoľko bol značne opitý. Neskôr si zo zeme vzal rucksak a odišiel preč.

Na tomto hlavnom pojednávaní súd prečítal výpoveď svedka - poškodeného H. P. z hlavného pojednávania zo 7.5.2021, a to z toho dôvodu, že túto výpoveď treba považovať za rozpornú v porovnaní s okolnosťami, ktoré poškodený tvrdil v prípravnom konaní. Po jej prečítaní poškodený H. P. na tejto prečítanej výpovedi trval. V konaní pred zrušením rozsudku vypovedal v pozícii svedka - poškodeného, že obžalovaného spolu s jeho kamarátkou pozýval k sebe, čo oni odmietali, ale on na tom trval. To sa stalo príčinou naťahovania sa medzi ním a obžalovaným. Poškodený však zotrval na svojom tvrdení, že obžalovaný ho udrel nie raz, ale viackrát, čím mu zlomil sánku. Mohlo tam byť aj nejaké kopnutie, možno vtedy, keď bol na zemi. Po incidente išiel domov, ale bolo mu zle, zavolať si záchranku, ktorá ho odviezla do Popradskej nemocnice kde 3 dni ležal s otrasom mozgu. Poprel, že by on napadol obžalovaného, pripustil, že ho potiahol za vetrovku, ale aj to, že ho mohol neúmyselne zasiahnuť rukou. Obžalovaný sa k výpovedi poškodeného vyjadril, že táto obsahuje mnoho výmyslov, na svojej výpovedi trval a myslel si, že tie zranenia mohol poškodený utpieť v ten deň aj iným spôsobom, inou osobou. Keďže sa on vtedy bránil, nebol si vedomý, že by poškodenému mohol spôsobiť až také zranenia.

Na hlavnom pojednávaní 6.5.2022 bol poškodený H. P. znovu podrobne vypočutý, a to v súlade s pokynmi nadriadeného súdu, ktorými je okresný súd viazaný.

Vypovedal, že nastupoval v Košiciach, cestoval vlakom z Y. S. na Tatranskú Štrbu. Ďalej pokračoval na Tatranskú Štrbu, kde vystúpil z vlaku a po 5 minútach nastúpil do vláčiku, ktorý išiel smerom Štrbské Pleso. Nastúpil do vláčiku sám, tam si aj sám sadol a po určitej chvíli si všimol mladý pár, ktorý vedľa seba sedel a hlučne sa bavili. Na chvíľu si prisadol k ním, pričom z ich strany bola položená otázka, že či ten vlak ide do Košíc. On odpovedal, že nie. Mohlo dôjsť k tomu, že im ponúkal alkohol, ktorý mal pri sebe. Po určitej chvíli ho vyzvali, aby si odsadol, pričom tak učinil. Vláčik zastal na Tatranskej Štrbe, pričom oni samostatne vystúpili a on samostatne vystúpil. Pýtali sa strojvodcu, či vlak ide do Košíc. Strojvodca im vravel, že nie. Po určitej chvíli niečo obžalovaný kričal, že Košice a on ich pozýval domov, pričom im asi vadilo, že ich otravuje, tak mu obžalovaný začal nadávať. Jeho to urazilo a chcel mu dohovoriť. Vzájomne sa ponáťahovali, pričom na to, aby mu on spôsobil nejaké vážne zranenia si nepamätal. Následne na to útočil na neho zavretou päšťou, tvrdil, že viackrát opakovane, pričom tam bola svedkyňa, ktorá na neho kričala trikrát, aby prestal v danej činnosti. Útok prestal až potom, keď obžalovaného chytil za nohu, keď ho chcel kopnúť, on bol na zemi a spadol na zadok a tým to prestalo. Presný počet rán si nepamätal, nepamätal si presne ani to ako sa ocitol na zemi, či údermi alebo podkopnutím. Po tomto čine si poutieral tvár od krvi snehom a chcel odísť domov, pričom po 2-3 minútach sa vrátil naspäť, lebo zistil, že mu chýba rucksak. Obžalovaný sa mu vyhrážal, či mu nebolo dosť, že či chce ešte dostať, pričom on potom odišiel. Prišiel domov k rodičom, kde si ihneď ľahol do postele a po 3-4 hodinách približne mu prišlo zle, tak si zavolať RZP. Uviedol, že táto výpoveď je v krátkosti, nie je to obširne.

K priebehu incidentu poškodený uviedol, že už viackrát v tejto veci vypovedal, že môže povedať len to, čo si pamätá, vymýšľať si nemôže, pamätá si to, ako hovoril, že minimálne raz dostal päšťou, pretože si nepamätá počet rán, nepočítal to. Obžalovaný ho udrel do pravej časti tváre. Tento úder päšťou si pamätá, počas toho, ako ho bil, tak svedkyňa kričala stačí a prestal až po tretej výzve. Keď obžalovaného potiahol za nohu tak poškodený vtedy ležal na zemi, obžalovaný ho asi chcel kopnúť do brucha. Na otázku, kto bol iniciátorom incidentu poškodený uviedol, že zo začiatku to bola taká vzájomná konfrontácia medzi nimi, nebolo to vážne, vyostro sa to tým, že obžalovaný to asi vyhodnotil, že on vtedy chcel nasilu odvieť jeho priateľku ku sebe domov. Najprv ich pozýval obidvoch, on jednoznačne povedal nie, poškodený svedkyňu ešte chvíľku presviedčal, asi to potom obžalovaného dopálilo. K okolnosti, kto zaútočil prvý sa poškodený vyjadril, že to nevie povedať. Na otázku, či nejakým spôsobom napadol on obžalovaného uviedol, že ho mohol chytiť za bundu a nechtiac ho udrieť do ruky, lebo aj on nejako reagoval, potom z ničoho nič na neho obžalovaný zaútočil. Mohol na obžalovaného zaútočiť slovne, nepamätá sa, že by na neho zaútočil úmyselne. Domov k rodičom to mal od zubačky tri minúty, takže vylučuje, že by ho mohol niekto po ceste ešte napadnúť. U rodičov sa mame priznal, že sa po ceste ku nim pobil. V tom čase nebol určite triezvy, ale určite ani opitý. Keby bol triezvy, určite by nereagoval tak, ako reagoval, to je pravda.

Na otázky položené obhajcom poškodený uviedol, že po vystúpení z vlaku nešiel rovno k rodičom, pretože si chcel dopiť alkohol, ktorý mal pri sebe, mal chuť si ešte vypiť a dofajčiť. U rodičov sa nefajčí. Keď si vypočul rozhovor obžalovaného so strojvodcom, napadlo ho, že keď ide obžalovaný so svedkyňou do Košíc, a zle nasadli, že ich pozve domov.

Súd v súlade s pokynom nadriadeného súdu a na návrh obhajoby pristúpil k odstraňovaniu rozporov vo výpovediach poškodeného z prípravného konania. Na výsluchu dňa 7.7.2020 totiž poškodený uvádzal, že akonáhle chlapec spadol na zem, dievča začalo kričať „stačilo, nechaj ho tak“ a tak sa postavil o odišli odo mňa ďalej, pričom na hlavnom pojednávaní dňa 6.5.2022 uviedol, že až po tretej výzve prestal. Poškodený trval na tom, že viackrát opakoval pri svojich výsluchoch, že to bolo viackrát, nie raz. Keď bol vyzvaný, aby vysvetlil tento rozpor, trval znovu na tom, že to bolo viackrát. Súd však trval na vysvetlení tohto rozporu, pričom poškodený sa vyjadril, že v tej dobe tomu neprikladal váhu, či tá výzva bola raz, dvakrát, alebo trikrát. Trval na tom, že obžalovaný prestal až na tretíkrát. Na záver uviedol, že tomu prikladal váhu s tým, že aj keby ho raz vyzval, prečo neprestal.

Vo výsluchu poškodeného ďalej pokračoval prokurátor otázkou, nech vysvetlí rozpor, keďže na hlavnom pojednávaní dňa 6.5.2022 vravel, že ho udrel obžalovaný niekoľkokrát a na konfrontácii s obžalovaným je uvedené, že iba jedenkrát. K tomu sa poškodený vyjadril, že pri incidente utrpel otras mozgu a niektoré veci sa mu vybavovali postupom času. K ďalšej otázke prokurátora, či si teda poškodený pamätá, koľkokrát bol napadnutý uviedol, že si pamätá jednu ranu a jeden kopanec, to si pamätá na 100 percent, bolo to tak.

Na otázku samosudcu, prečo na tomto hlavnom pojednávaní poškodený uvádzal, že útoky boli viacnásobné odpovedal tak preto, že mu prišla správa z nemocnice, že útok nemohol byť vedený iba jednou ranou.

Na otázku obhajcu, čo je teda pravda, či si spomínal postupne, alebo na základe lekárskeho posudku uviedol poškodený, že bol poučený o krivej výpovedi, vychádzal z tých lekárskeho správ. Dodal, že pokiaľ predtým uviedol, že priateľka obžalovaného kričala jedenkrát, že stačilo, tak dnes trvá na tom, že to bol trikrát, a to na základe toho, že sa mu vybavovali spomienky.

Ku výpovedi poškodeného sa obžalovaný vyjadril podobne ako v konaní pred zrušením rozsudku s tým, že v jeho výpovedi je veľa nezmyslov, ktoré si poškodený vymyslel. On trvá na svojich výpovediach z prípravného konania, ako aj na konfrontácii s poškodeným.

Svedkyňa Y. L. na hlavnom pojednávaní potvrdila vzájomné napadnutie medzi obžalovaným a poškodeným, keď uviedla, že zahnal sa poškodený, obžalovaný mu to vrátil úderom smerujúcim na tvár a podkopol ho. Viac nevidela, lebo sa otočila, lebo nemá rada konflikty. Úder smeroval do ľavej časti tváre poškodeného, nevedela, ktorou roku bol vedený. Po prečítaní výpovede z prípravného konania trvala na tom, že obžalovaný udrel poškodeného pravou rukou. Inak vypovedala v podstate zhodne ako obžalovaný. Pred incidentom nevidela, že by bol poškodený poranený a nevidela to ani po potýčke s obžalovaným.

Po súhlase strán trestného konania súd prečítal konfrontácie z prípravného konania medzi obžalovaným a poškodeným a poškodeným a svedkyňou Y. L., z ktorých vyplýva vo všeobecnosti záver, že obe strany zúčastnené týchto procesných úkonov trvali na svojich výpovediach z prípravného konania.

Počas konfrontácie poškodený vypovedal, že z ničoho nič ho vtedy obvinený udrel päťou do pravého líca, na čo on po údere spadol na zem. Asi ho chcel potom kopnúť, tak ho poškodený chytil za nohu a spadol aj obvinený. V ďalšom obžalovaný tvrdil, že najprv jeho trafil poškodený za ľavé ucho a to päťou. Priznal, že poškodeného udrel päťou, a to raz a raz ho podkopol, na čo poškodený spadol na zem. Úderu päťou zo strany obžalovaného predchádzal útok poškodeného, ktorý ho pravou rukou chytil za bundu v oblasti hrudníka a druhou rukou ho udieral do ramena. Poškodený si už v tom čase, ako uviedol, po nejakých mesiacoch nebol istý, ako presne prebiehal daný útok.

Z konfrontácie medzi svedkom - poškodeným H. P. a svedkyňou Y. L. treba zdôrazniť, že svedkyňa potvrdila, že mal byť najprv napadnutý päťou obžalovaný, ktorý následne udrel poškodeného jedenkrát

päšťou do tväre. Potom sa už svedkyňa na nikoho z nich nepozerala, len kričala, stačí, stačí, a to preto, aby nevidela incident. Poškodeného krvácať nevidela, odchádzal normálne po svojich.

Obžalovaný na svojej výpovedi z konfrontácie trval.

Poškodený poukázal na skutočnosť, že svedkyňa Y. L. uvádzala na dvoch miestach svoje vyjadrenie „stačí, stačí“.

V konaní pred súdom navrhol obžalovaný podobne ako pri oboznámení s výsledkami vyšetrovania vykonať dokazovanie výsluchmi svedkov, konkrétne policajtov, ktorí spisovali úradné záznamy ešte dňa 6.12.2019. Súd tieto dôkazy nepovažoval za potrebné vykonať, pričom obžalovaný opakovane na hlavných pojednávaniach na doplnení takéhoto dokazovania netrval. V konaní po zrušení rozsudku by tieto výsluchy boli, ako uviedol obhajca neaktuálne.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul znalca MUDr. Dušana Hrubalu, CSc., ktorý sa vyjadril, že poškodený H. P. pri úraze dňa 5.12.2019 utrpel tieto poranenia: pomliaždenie mäkkých tkanív v pravej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie dolnej pery vpravo, pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti sánky vpravo, zlomeninu uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov so zubom č. 48 vpravo dolu v lomnej štrbine, otvorenú do ústnej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa podvrtnutie krčnej chrbtice. Z medicínskeho hľadiska zlomenina uhla sánky s posunutím úlomkov otvorenou do ústnej dutiny je poranením ťažkým, ostatné poranenia, ktoré utrpel sú z medicínskeho hľadiska poraneniami ľahkými. Na základe zdravotnej dokumentácie a výpovede poškodeného, štúdia spisu je možné uviesť, že pomliaždenie okoloočnej oblasti vpravo a pomliaždenie dolnej pery boli spôsobené minimálne dvoma pôsobeniami násilia, čiže jedno pôsobilo do oblasti okoloočnej vpravo a druhé do oblasti dolnej pery vpravo a tieto pomliaždeniny najpravdepodobnejšie vznikli údermi päšťou, sila, ktorá spôsobila uvedené poranenia bola na rozhraní menšej a strednej intenzity. Zlomenina uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov zuba č. 48 dolu v lomnej štrbine, otvorená do ústnej dutiny, bola spôsobená jedným pôsobením násilia, a to ďalším na pravú stranu sánky, najpravdepodobnejšie úderom päšťou do pravej strany sánky do oblasti jej uhla silou väčšej intenzity. Poškodený mal aj otras mozgu ľahkého stupňa a tento otras pravdepodobne vznikol vtedy, keď bol udretý päšťou do oblasti sánky a vznikla zlomenina sánky, pretože tam pôsobila sila väčšej intenzity. Poškodený mal aj podvrtnutie krčnej chrbtice, toto podvrtnutie vzniklo zrejme následkom viacerých úderov do tväre a sila, ktorá spôsobila toto poranenie bola menšej intenzity a podvrtnutie bolo ľahšieho stupňa. Doba liečenia a práceneschopnosti je určovaná najväčším poranením, a to je zlomenina uhla sánky vpravo, doba liečenia pre toto poranenie trvala od 6.12.2019 do 28.1.2020, t. j. 53 dní. Takáto doba liečenia a práceneschopnosti je obvyklá a nie je nejako účelovo a nadmerne predĺžená. Ostatné poranenia, ktoré poškodený utrpel, keby boli prítomné samostatne by si vyžadovali nasledovné doby liečenia a práceneschopnosti, a to pomliaždenie mäkkých tkanív tväre v okoloočnej oblasti vpravo a pomliaždenie v oblasti hornej pery vpravo by si vyžadovali dobu liečenia a práceneschopnosť maximálne 5 dní, otras mozgu by si vyžadoval dobu liečenia a práceneschopnosť 14 dní a podvrtnutie krčnej chrbtice dobu liečenia a práceneschopnosť 5 dní. Na základe vyšetrení poškodeného je možné uviesť, že úraz u poškodeného nezanechal žiadne trvalé následky, ani by nemal zanechať. Pri napadnutí došlo síce k zlomenine sánky, ale nedošlo k nejakému výraznému ohrozeniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Bolesťné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré poškodenému z tohto úrazu prislúcha je 185 bodov, čo vo finančnom vyjadrení činí 3.749 eur. Nedá sa určiť, či zranenia ktoré vznikli boli spôsobené v krátkom slede, alebo aj odstupom niekoľkých hodín. Po zranení mohol poškodený sánkou hýbať, pohyb je však obmedzený, bolestivý, ale rolu tu zohralo aj požitie alkoholu, ktorý tlmí pocit bolesti. Pri zlomeninách sánky vzniká tzv. úrazový šok, ktorý po istú dobu obmedzuje bolesti, a keď odoznie, nastupujú bolesti čoraz väčšie, až neznesiteľné. Pravdepodobne zranenia vznikli toho 5.12.2019. Ťažko povedať, či si poškodený zlomeninu sánky všimol, záleží to od konkrétnej osoby. Tiež nemožno presne určiť, ktorou rukou bol poškodený udretý, nakoľko bitka je dynamický proces. Zranenia poškodeného boli čerstvé museli vzniknúť v čase od udania po vyšetrenie.

Vzhľadom na zistenú okolnosť, že svedok - poškodený H. Hesco utrpel v dobe liečenia ďalšie zranenia počas incidentu, ktorý sa stal dňa 16.1.2020 súd považoval za potrebné znalca MUDr. Dušana Hrubalu CSc. dopytať, či uvedená záležitosť mohla mať dosah na dobu liečenia poškodeného v tejto pojednávanej veci.

Za tým účelom súd oboznámil pripojený spis 8T/36/2020, kde bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá dňa 27.5.2020 na OP Poprad medzi obv. E. F., K. F. a OP Poprad, kde menovaní obvinení, teraz odsúdení E. F. a K. F. dňa 16.1.2020 napadli H. P. o 18,11 hod. pred vchodom do železničnej stanice Poprad - Tatry s tým, že K. F. ľavou nohou H. P. silno kopol do chodidla pravej nohy v dôsledku čoho spadol H. P. na zem na chrbát, potom k nemu priskočil E. F. a ten ho kopol pravou nohou do tváre a K. F. ho päťou pravej ruky udrel do tváre a ďalej ho E. F. pravou nohou kopol do tváre a opakovane ho K. F. potom ako spadol H. P. na zem kopol do tváre a päťami ho E. F. potom ako sa H. P. päťou pravej ruky udrel do tváre, E. F. ho znovu dlaňou pravej ruky udrel do tváre, pričom tieto zranenia si vyžiadali lekárske ošetrovanie, a to pomliaždenie záhlavia a dolných končatín s dobou liečenia a obmedzením na obvyklom spôsobe života 7 dní.

K týmto okolnostiam bol poškodený H. P. dopočutý ako svedok, ktorý potvrdil priebeh označeného skutku, pričom mu po určitej dobe prišlo nevoľno. Predtým zavolať políciu, potom išiel na ošetrovanie, kde lekár zistil mierny otras mozgu a nejaké iné poranenia, ktoré mohli vyžadovať dobu liečenia trvajúcu asi týždeň. Priznal, že vypil určité množstvo alkoholu. Napadli ho dve osoby, ktoré mu uštedrili viacej úderov, konkrétne bol 5 - 6 krát kopnutý, predtým sa zaplietol do potýčky dvoch rómov, ktorých chcel od seba oddeliť. Počas ošetrovania neoznámil lekárovi, že mal nejaký úraz dňa 5.12.2019. Lekár sa ho na to nepýtal.

Na otázku prokurátora, ako bol obmedzovaný po zraneniach z 5.12.2019 v obvyklom spôsobe života poškodený uviedol, že bol obmedzovaný pri požívaní pevnej stravy, počas tej doby mal zníženú hygienu ústnej dutiny, lebo mal zdrôtovanú sánku. Nemohol chodiť do práce, alebo si prácu hľadať a vrátiť sa do práce naspäť do zahraničia. Mal aj vychádzky. Väčšinou sa zdržiaval na trvalej adrese, jeho otec je kuchár a ten mu po dobu dvoch mesiacov pripravoval tekutú stravu, ale zvládol by to aj on sám. Dňa 16.1.2020, keď sa stal ďalší incident mal ešte zdrôtovanú sánku. Na otázku, či bol počas doby liečenia viackrát pod vplyvom alkoholu uviedol, že okrem dňa 16.1.2020 si vypil ešte jedenkrát doma počas nejakej oslavy. Zo začiatku asi po dobu dvoch až troch týždňov bral lieky od bolesti, potom už nie.

Ešte predtým ako bol znalec MUDr. Dušan Hrubala CSc. k tejto záležitosti dopočutý, vyjadril sa, že trvá aj na tom, čo uvádzal na hlavnom pojednávaní v konaní pred zrušením rozsudku. Súd oboznámil strany trestného konania a prítomného znalca s lekárskou správou MUDr. Michala Matiščáka, ktorý ošetril pacienta H. P. dňa 16.1.2020 o 20:59 h, pričom k zraneniu malo dôjsť toho istého dňa o 18:30 hodine. Utrpel pomliaždenie záhlavia, pomliaždenie horných končatín, ide o ľahký úraz, liečenie potrvá do 7 dní, potrebná liečba ambulantná a práceneschopnosť od 16.1.2020.

K tomu znalec vypovedal, že neboli to zranenia, ktoré mal poškodený v oblastiach, ktoré boli predmetom jeho znaleckého posudku. Toto napadnutie nemalo nijaký dôsledok na hlavné, predtým spôsobené zranenie, ktorým bola zlomenina sánky. Či došlo aj pri incidente zo 16.1.2020 k otrasu mozgu, to by musel potvrdiť alebo vylúčiť ošetrojúci lekár. Podozrenie na otras mozgu by si mohlo vyžadovať aj hospitalizáciu pacienta. Kopance do tváre poškodeného by mali zanechať nejaké zranenia, ale neboli uvádzané. Vyšetrenie pacienta po úraze je na skúsenosti a poctivosti ošetrojúceho lekára. Všeobecný traumatológ môže prehliadnúť, ak je v ústnej dutine dlahu. V čase 16.1.2020 mal poškodený pravdepodobne už len naloženú dlahu, ktorá nebola spojená s čeľustnou fixáciou, pretože si ju dňa 31.12.2019 svojvoľne rozvolnil. Toto sa považuje za porušenie liečebného režimu, takisto pitie alkoholu, o ktorom zákaze požívania je pacient poučený, čo aj poškodený dňa 14.12.2019 podpísal.

Po súhlase strán trestného konania súd prečítal znalecké posudky z odboru chirurgie, odvetvia stomatológie a znalecký posudok z odboru kriminalistiky, ktoré nikto nenamietal.

Súd vykonal prečítaním aj listinné dôkazy v spise obsiahnuté. Z lekárskeho potvrdenia z Centrálného príjmu Nemocnice Poprad, a. s. vyplýva, že dňa 6.12.2019 o 03:57 hod. bol ošetrovaný H. P. z Y. S., pričom k zraneniu došlo dňa 5.12.2019 o 20:00 hod. a išlo o zlomeninu sánky vpravo a o otras mozgu. Úraz je ťažký, liečenie potrvá 6 týždňov, potrebná liečba ústavná. Okrem toho boli do spisu založené prepúšťacie správy, doklad o práceneschopnosti. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a z fotodokumentácie vyplýva, kde bol nájdený ruksak poškodeného na druhý deň po incidente a z ďalšej, že boli zaistené krvné stopy patriace poškodenému, čo zobjektivoval znalecký posudok z odboru kriminalistiky.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne, súd dospel k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad pod číslom 2 Pv 615/19/7706 - 39 dňa 3.2.2021 podal na obvineného J. R. obžalobu za skutok, ktorý mal spáchať tak, že dňa 5.12.2019 v čase okolo 19.46 hod. na peróne nástupištia ozubnicovej železnice na zastávke Tatranský Lieskovec na Tatranskej Štrbe, okres Poprad, fyzicky napadol poškodeného H. P. z Y. S., a to tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej slovnej výmene a vzájomnom fyzickom napádaní svojou pravou rukou zovretou v päšť udrel poškodeného H. P. najmenej jedenkrát do oblasti tváre, načo tento ostal ležať na snehu, čím takto obvinený J. R. spôsobil poškodenému zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív v pravej okoloočnej oblasti s krvnou podliatinou vpravo, zlomeninu uhla sánky vpravo s posunutím úlomkov, so zubom č. 48 v lomnej štrbine, otvorenú do ústnej dutiny, otras mozgu ľahkého stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 53 dní a obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v bolestiach sánky po dobu 2 týždne, v prijímaní tekutej, resp. kašovitej stravy, po dobu jedného mesiaca, v obmedzení reči a v spoločenskom styku po dobu 6 týždňov, teda inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný priznal, že poškodeného päšťou udrel do oblasti tváre, čo dosvedčila aj svedkyňa Y. L.. Z tohto konania usvedčil obžalovaného aj poškodený, znalecký posudok z odvetvia stomatológie, aj vykonané konfrontácie v prípravnom konaní.

Obžalovaný počas dokazovania namietal jednak počet útokov na tvárovú časť hlavy poškodeného, rozsah zranení, ktoré mu mal spôsobiť a aj to, či okolnosť, či spôsobené zranenia vznikli poškodenému v obžalobe uvedenom čase.

Čo sa týka počtu útokov na poškodeného, súd sa v pôvodnom rozhodnutí stotožnil so závermi znalca MUDr. Dušana Hrubalu, CSc, ktorý podrobne na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že poranenia boli spôsobené minimálne dvomi pôsobeniami násilia. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení dôvodne vytkol okresnému súdu jeho postup, keď sa toto jeho tvrdenie v skutkovej vete zrušeného rozsudku vôbec neodrazilo. Z toho jedno pôsobilo do oblasti okoloočnej vpravo a druhé, najzávažnejšie, najpravdepodobnejšie úderom päšťou do pravej strany sánky do oblasti jej uhla silou väčšej intenzity. Tento záver nepovažoval za rozporný so skutkovou okolnosťou uvedenou v obžalobe, s ktorou sa súd stotožnil, keď v rozsudku uviedol, že pri vzájomnom napádaní pravou rukou zovretou v päšť poškodeného najmenej jedenkrát udrel do oblasti tváre.

Súd nemal pochyb o tom, a to ani po doplnení nariadeného dokazovania odvolacím súdom, že uvedené zranenia vznikli poškodenému dňa 5.12.2019 okolo 19.46 hod. Tento záver súd vyslovuje na základe znaleckého zistenia, podľa ktorého poškodený utrpel všetky v znaleckom posudku vymenované zranenia dňa 5.12.2019. Neboli produkované žiadne dôkazy o tom, že by poškodený tieto zranenia utrpel pred alebo po incidente s obžalovaným. K tomuto záveru napomáha aj nespochybniteľné vyjadrenie poškodeného, ktorý sa po incidente dostavil ku svojej matke, kde mal aj pôvodne namierené a lekárskej pomoci sa dožadoval v noci, keď mal silné bolesti hlavy, a to po odoznení anestetických účinkov predtým požitého alkoholu. Do tohto súboru okolností jednoznačne zapadajú aj skutočnosti získané z lekárskeho potvrdenia z prvotného kontaktu poškodeného v zdravotníckom zariadení v Poprade.

Úlohou prvostupňového súdu po zrušení rozsudku bolo najmä odstrániť rozpory vo výpovediach poškodeného z prípravného konania s jeho tvrdeniami na hlavnom pojednávaní, ktoré predchádzalo zrušenému rozhodnutiu okresného súdu zo 24.6.2021. Ako objektívne skonštatoval krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal tým, že v prípravnom konaní poškodený vypovedal iba o jednom údere päšťou, a na hlavnom pojednávaní už poškodený tvrdil, že obžalovaný ho udrel viackrát a aj ho kopal.

Súd na hlavnom pojednávaní postupoval v zmysle § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého platí, ak sa svedok odchytil v podstatných bodoch na hlavnom pojednávaní od svojej skoršej výpovede, teda v prípravnom konaní, môže mu byť na návrh zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach. Boli prečítané tie časti zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa mal poškodený vyjadriť a vysvetliť rozpory medzi svojimi výpoveďami.

V predchádzajúcich častiach odôvodnenia tohto rozsudku sa bližšie uvádza, ktoré časti výsluchov poškodeného boli prečítané a poškodený bol vyzvaný, aby sa k nim vyjadril, a najmä aby vysvetlil, prečo sa jeho skoršie tvrdenia nezhodujú s tými, ktoré prezentoval na pôvodnom hlavnom pojednávaní. Na tomto mieste treba zhrnúť, že poškodený aj na novom pojednávaní trval na tom, že bol napadnutý viackrát, ale bolo to pod vplyvom okolností súvisiacich s tým, že sa mu neskôr vybavovali veci a aj pod vplyvom lekárskej správy s ktorou sa dodatočne oboznámil. Na záver však trval na tom, že minimálne raz dostal od obžalovaného päšťou a že si pamätá jednu ranu a jeden kopanec. Na základe tohto urobil súd záver, že bola dostatočne preukázaná časť skutkovej vety, podľa ktorej bol možné ustáliť, že obžalovaný uderil poškodeného najmenej jedenkrát do oblasti tváre.

Pre posudzovanie skutku bolo dôležité ustáliť aj okolnosť viažucu sa na zisťovaný počet uštedrených úderov poškodenému v súvislosti s tým, koľkokrát mala upozorňovať svedkyňa Y. L. obžalovaného, aby prestal biť poškodeného. Poškodený trval na pojednávaní na tom, že to malo byť trikrát, podľa tvrdenia v prípravnom konaní to bolo jedenkrát. Neskôr uvádzal, že to bolo viackrát, potom že dvakrát, čo uvádzala svedkyňa, ale na záver k tomu uviedol, že tomu neprikladal váhu, či to bolo jedenkrát, dvakrát, či trikrát.

V zmysle ďalšie pokynu nadriadeného súdu sa súd musel vysporiadať s obranou obžalovaného, ktorú potvrdila aj svedkyňa Y. Bašistová, podľa ktorej sa obžalovaný len bránil pred útokom poškodeného. Na tomto mieste možno uzavrieť, že táto obrana obžalovaného nebola potvrdená, ale nebola ani vyvrátená. Poškodený totiž priznal, že mohol obžalovaného chytiť za bundu a neúmyselne ho udrieť do ruky. Treba pripomenúť, že obžalovaný v kritickom čase pripustil svoje nevhodné správanie sa voči obžalovanému a svedkyňi, keď ich pozýval obidvoch k rodičom domov a neskôr iba svedkyňu, obžalovaný zrejme vyhodnotil situáciu tak, že mu chcel v danej chvíli odviešť priateľku, súc si vedomý, že je od obžalovaného starší a mocnejší, čo sa aj na hlavných pojednávaniach preukázalo.

Súd považoval za dôležité vykonať dostupné dôkazy týkajúce sa osoby poškodeného H. P.. Na tomto mieste treba konštatovať, že v kritickom čase, a to v rozmedzí od 5.12.2019 minimálne do 16.1.2020 prežíval poškodený mimoriadne ťažké obdobie. Alkoholické excesy spojené s dvojnásobnými poraneniami, ktoré utrpel pri fyzických stretoch s odsúdenými, alebo obžalovaným v tomto konaní a opakované krádeže alkoholu, na základe ktorého si dokonca privodil aj odsúdenie negatívne dokresľujú osobu poškodeného. Možno usúdiť, že pod vplyvom alkoholu, určite nie v prvotnom zlom úmysle vyvoláva konflikty, a fyzické potýčky, po ktorých sa vlastne stáva ich obeťou. K tomu len treba dodať, že sám poškodený sa ku svojej osobe v tejto trestnej veci vyjadril, že keby bol triezvy, tak by asi nereagoval tak, ako reagoval, to je pravda. Nemožno pripomenúť niekoľkonásobné a závažné porušenia liečebného režimu zo strany poškodeného

Napokon bolo odvolacím súdom nariadené okresnému súdu skúmať, či obžalovaný konal alebo nekonal v nutnej obrane, čo je nevyhnutné pre posúdenie toho, či je konanie obžalovaného trestným činom.

Pre posúdenie, či obžalovaný konal alebo nekonal za splnenia podmienok nutnej obrany sú dôležité ustanovenia § 25 Trestného zákona, podľa ktorých čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom. Nejde však o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu. Ten, kto odvracia útok spôsobom, že obrana je celkom zjavne neprimeraná útoku, nebude trestne zodpovedný, ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia. Ak sa niekto vzhľadom na okolnosti prípadu mylne domnieva, že útok hrozí, nevylučuje to trestnú zodpovednosť za čin spáchaný z nebanlivosti, ak omyl spočíva v nebanlivosti.

Útok je konanie človeka, a to spravidla konanie, ktoré je úmyselné, protiprávne (nedovolené) a určitou mierou závažné (nie len mierou celkom nepatrnou). Spravidla má útok znaky trestného činu, ale nemusí tomu tak nevyhnutne byť, pretože útokom sú aj činy, ktoré vôbec znaky trestných činov nemajú (napr. aj slabšie útoky proti fyzickej integrite človeka, ktoré nemajú za následok ublíženie na zdraví). Útok musí bezprostredne hroziť alebo trvať. Obrana smeruje proti útočníkovi, pričom ho spravidla postihuje na jeho telesnej integrite (napr. na živote alebo zdraví). Obrana nesmie byť celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu. Primeranosť obrany sa posudzuje predovšetkým z hľadiska intenzity oboch akcií, čo vyjadruje pojem spôsobu útoku. Z povahy veci vyplýva, že obrana musí byť tak intenzívna, aby útok isto a bez rizika pre napadnutého odvrátila, t. j. musí byť silnejšia ako útok, avšak nesmie byť celkom zjavne

prehnaná. Pri nutnej obrane sa teda nevyžaduje primeranosť obrany v zmysle úplnej proporcionality (porovnaj č. II/1965 Zb. rozh.).

Prostriedky použité útočníkom a obrancou je potrebné posudzovať v rámci spôsobu útoku, pričom majú význam len potiaľ, že obranca z nich môže usudzovať na intenzitu útoku a veľkosť hroziacej škody. Tieto nemusia byť ani približne rovnakej účinnosti. Primeranosť obrany je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, vrátane miesta a času; vybočenie z medzí nutnej obrany nemožno vyvodiť len z toho, že napadnutý sa bránil proti neozbrojenému útočníkovi fyzicky silnejšiemu či rovnakých fyzických predpokladov násilím väčšej intenzity (R 49/1970). Primeranosť obrany je potrebné hodnotiť aj s prihliadnutím na okolnosti vzťahujúce sa k osobe útočníka a k osobe obrancu.

Vo všeobecnosti vo vzťahu k nutnej obrane ďalej platí, že intenzita obrany, ak má byť spôsobilá odvrátiť útok, môže byť zásadne silnejšia ako intenzita útoku. Obrana však nesmie byť celkom zjavne, prehnané silnejšia, než je to potrebné k odvráteniu útoku. Nutná obrana je vylúčená z dôvodu tzv. intenzívneho excesu vtedy, keď čin obrancu celkom jasne, očividne a nepochybne nezodpovedá všetkým rozhodujúcim okolnostiam charakterizujúcich útok, najmä jeho spôsob, miesto a čas a osoby útočníka a obrancu. Podľa § 25 ods. 2 Trestného zákona nesmie byť nutná obrana celkom zjavne neprimeraná útoku, teda môže byť neprimeraná alebo aj zjavne neprimeraná. Pre konanie v nutnej obrane nie je podstatná tzv. subsidiarita, t. j. nevyžaduje sa, aby sa obranca snažil vyhnúť hroziacemu alebo už prebiehajúcemu útoku alebo aby použil najskôr miernejšie spôsoby obrany a ich intenzitu prípadne stupňoval až podľa útoku. Preto intenzívny exces z medzí nutnej obrany nemožno vidieť len v tom, že napadnutá osoba sa útoku nevyhla útekom, aj keď bol útek možný, alebo že nezvolila miernejšiu možnú obranu, pokiaľ použitú (intenzívnejšiu) obranu ešte nemožno považovať za celkom zjavne neprimeranú útok.

V predmetnej veci prvostupňový súd pri prvotnom rozhodovaní v súlade s uvedenými východiskami konanie obžalovaného a poškodeného H. P. nehodnotil. Len zo skutočnosti, že zranenia poškodeného boli spôsobené minimálne dvoma údermi a že mu bola pritom spôsobená aj ťažká ujma na zdraví, nie je možné uzavrieť, že obžalovaný nekonal v nutnej obrane. Ako už bolo uvedené, tieto skutočnosti nie je možné posudzovať izolovane od ďalších okolností prípadu a celého priebehu skutku. Pri skúmaní primeranosti nutnej obrany je potrebné vždy starostlivo zvážiť všetky rozhodujúce okolnosti prípadu v celom jeho vývoji v konkrétnom čase a na konkrétnom mieste, a to vždy so zreteľom na subjektívny stav osoby, ktorá odvracala útok, t. j. podľa toho, ako sa čin útočníka javil tomu, kto ho odvracal.

Pritom na vybočenie z medzí nutnej obrany v zmysle § 25 Trestného zákona nemožno usudzovať len z toho, že napadnutý útočníka zranil a prípadne ho aj usmrtil, pričom sám neutrpel nijaké zranenie, ak tým odvracal útok priamo hroziaci alebo trvajúci a takáto obrana nebola celkom zjavne neprimeraná útoku. Na nesplnenie podmienok nutnej obrany nemožno usudzovať ani z tej skutočnosti, že napadnutý sa nevyhol útoku inak než použitím obrany, pretože nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené trestným zákonom, ale má naopak právo použiť proti takémuto útoku obranu, ktorá nie je celkom zjavne neprimeraná útoku (R 25/1976).

Z uvedeného vyplýva, že sa súd v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením odvolacieho súdu uvedenom v zrušujúcom uznesení ohľadne uvádzaných skutočností vylučujúcich protiprávnosť trestného činu a pripustil, že obžalovaný konal v nutnej obrane. Treba uznať, že v konaní pred zrušením rozsudku sa prvostupňový súd zaoberal touto otázkou len okrajovo, pričom pripustil iba exces, keď uzavrel, že neboli celkom splnené podmienky vylučujúce trestnosť činu. Preto použil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36i) Trestného zákona, na čom už po doplnení dokazovania a po odstránení procesných nedostatkov v konaní pred zrušením rozsudku netrvá. Obrana obžalovaného nebola celkom zjavne neprimeraná útoku. Obžalovaný sa v kritickom čase ocitol v ťaživej situácii súvisiacej s tým, že nastúpil do nesprávneho vlaku, mal obavu o seba a svoju priateľku, mali vzhľadom na dennú dobu problém dostať domov a do cesty im vstúpil poškodený, ktorý chcel využiť túto situáciu najmä vo vzťahu k poškodenej, na ktorú viackrát naliehal, aby išla s ním. Uvedená situácia znepokojila obžalovaného a zo slovnej potýčky došlo aj k fyzickému stretu s poškodeným, pričom nemožno vylúčiť, že iniciátorom fyzického incidentu bol práve poškodený, ktorý to ani nevyhlásil. Napriek fyzickej prevahe poškodeného ho potom obžalovaný udral minimálne raz päťou vedenou na jeho tvár, ktorá rana bola rozhodujúca a viedla k jeho dlhodobej práceneschopnosti a obmedzeniu v obvyklom spôsobe života všetko v súlade so závermi traumatologického znaleckého posudku. Útok obžalovaného súvisel najskôr z obavy z útoku zo strany poškodeného, ktorý sa nachádzal v tesnej blízkosti obžalovaného a fyzicky na neho už aj pôsobil. Obrana obžalovaného bola silnejšia ako útok, pritom však nebola celkom zjavne prehnaná.

Obžalovaný J. Sontag doposiaľ nebol súdne trestaný. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. V priestupkovom registri má evidovaných 21 záznamov, s menšou závažnosťou, väčšinou z oblasti dopravy.

Súd si vyžiadaj aj priestupkový register poškodeného H. P., ktorý má v ňom vedené 3 záznamy v oblasti dopravy, majetku a narušenia občianskeho spolunažívania.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Poprad vyplýva, že Miroslav Hesko bol súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. OT/155/2019 - 47 z 30.12.2019 pre trestný čin krádeže spáchaný dňa 27.12.2019 spáchaný v súvislosti s krádežou alkoholu, ktorého sa dopustil po spáchaní priestupku dňa 5.12.2019 taktiež v súvislosti s krádežou alkoholu.

Podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom. Postup podľa dotknutého ustanovenia sa uplatní, ak je na podklade vykonaného dokazovania zrejmé, že sa skutok uvedený v obžalobe stal, avšak nie je trestným činom v dôsledku preukázateľne existujúcich okolností vylučujúcich protiprávnosť činu.

Výrok o náhrade škody vyplýva z ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku, keď obligatórne platí, že ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením je až doručenie rozsudku.